

KLIMA- OG
ENERGIMINISTERIET

Klima-, energi- og bygningsministerens tale ved § 29 samrådsspørgsmål A vedr. Aktstk. 3.

UDKAST

§ 29 spørgsmål A:

” Ministeren bedes uddybe sit svar på spørgsmål 1 og herunder redegøre for de aftaler, Danmark i august 2012 har indgået med Grønland om klimapolitikken.”

Tak for spørgsmålet.

Intro

Jeg opfatter det sådan, at samrådsspørgsmålet vedrører sammenhængen mellem det aktstykke jeg har fremsendt til afgørelse og de to aftaler jeg på regeringens vegne har indgået med det grønlandske selvstyre i august måned.

Jeg skal gerne uddybe sammenhængen mellem aftalerne og baggrunden for aktstykkeforelæggelsen.

Der er *ikke* tale om to sammenhængende aftaler, men tværtimod om to aftaler, der vedrører vidt forskellige forhold. Jeg skal sørge for, at aftalerne, efter mødet, oversendes til udvalgets orientering sammen med mit talepapir.

De to aftaler er jeg – på regeringens vegne, men også på Rigsfællesskabets vegne – rigtig godt tilfreds med. De repræsenterer, hver især et godt, klart og pragmatisk samarbejde i Rigsfællesskabet.

For det første blev der d. 17. august 2012 indgået en aftale, der håndterer et hængeparti vedrørende opfyldelsen af Grønlands kyotoforpligtelse. Denne *kyotomankoaftale* kræver særskilt finanslovshjemmel for, at staten kan modtage betaling fra selvstyret. Jeg har derfor forelagt aktstykke 3, der beder om denne hjemmel.

For det andet blev der d. 15. august 2012 indgået en aftale, der formaliserer Grønlands og Danmarks samarbejde om de internationale klimaforhandlinger. Denne *samarbejdsaftale* har ingen økonomiske implikationer, men vedrører forhold som mødedeltagelse, udveksling af dokumenter før forhandlingerne osv.

Jeg vil gerne uddybe indholdet i de to aftaler.

Vedr Kyotomankoaftalen:

For så vidt angår den første aftale – *kyotomankoaftalen* som aktstykket vedrører – er formålet at sikre, at Grønland kan levere sit bidrag til Rigsfællesskabets reduktionsforpligtelse under Kyotoprotokollen.

Danmark har ratificeret Kyotoprotokollen for Danmark og Grønland. Det betyder, at Rigsfællesskabet samlet hæfter for Grønlands forpligtelse på 8 procents reduktion i drivhusgasudledningen i 2008-2012 ift niveauet i 1990.

Grønland har de seneste år ført en aktiv klimapolitik og har opnået gode resultater bl.a. ift anvendelse af energi fra vandkraft. Alligevel har det ikke vist sig muligt at reducere drivhusgasudledningerne nok ift Kyotoprotokollens forpligtelse.

Den indgående aftale løser situationen på en pragmatisk måde, hvor Danmark sælger et antal klimakreditter til selvstyret og dermed hjælper Grønland til at dække mankoen ift reduktionsforpligtelsen.

De klimakreditter Grønland køber, for egne penge, er erhvervet af Danmark gennem det statslige program for køb af JI- og CDM kreditter.

Aftalen siger, at Grønland betaler staten den værdi som kreditterne repræsenterer på markedet, svarende til 13,2 mio. kr.

Aftalen siger også, at Grønland køber kreditter svarende til mankoens størrelse baseret på de nuværende forventninger til drivhusgasudledningernes størrelse. Mankoen vurderes at være i alt ca. 0,4 mio. ton CO₂-ækvivalent.

Da kyotoperioden først udløber ved årets udgang kan der principielt ske forskydninger i de reelle udledninger ift det drivhusgasniveau, der er forudsat i aftalen.

Det vurderes, at de nuværende forventninger til udledningernes størrelse er relativt robuste og at skønnet på mankoen dermed er retvisende.

Følsomhedsberegninger fra Grønlands Statistik viser dog, at mankoen på drivhusgasudledningen i værste fald kan teoretisk set blive ca. 0,2 mio. ton CO₂-ækvivalent højere end forudsat i aftalen. Det vil i værste fald svare til en statslig merudgift på ca. 6 mio. kr., hvis der regnes med de priser på CO₂-kreditter, der er anvendt i aftalen med Grønland. I mellemtiden er prisen faldet så det er nok nærmere 1 mio. kr., men det er som sagt ikke en situation vi regner med at komme i.

Såfremt mankoen stiger i forhold til, hvad der er forudsat er det aftalt, at staten dækker udgiften forbundet hermed.

Grunden til at regeringen har accepteret denne del af aftalen er, at der eksisterer en rammeaftale fra 2001 om ratifikation af Kyotoprotokollen indgået mellem regeringen og hjemmestyret. Denne aftale efterlader fortolkningsrum ift, hvorvidt Grønland har det fulde ansvar for reduktionsindsatsen.

Baseret på drøftelserne med Grønland, der bl.a. har inddraget rammeaftalen fra 2001, syntes regeringen, at den foreliggende aftale med Grønland er pragmatisk og fornuftig.

Aftalen sikrer, at vi nu har håndteret den grønlandske kyotomanko på en god måde og kan se fremad. Det understreges således i aftalen, at den ikke har præjudicerende virkning ift indgåelse af en eventuel kommende klimaaf tale med grønlandsk deltagelse.

Den tekniske side af sagen og grunden til, at Finansudvalget har fået forelagt aktstykke er, at aftalen er indgået med forbehold for bevilgende myndigheders godkendelse. Det skyldes, at det er vurderet, at der kræves særskilt hjemmel til

at sælge kreditterne og optage den indtægt, der er forbundet hermed på finansloven.

Aktstykket vedrører hjemmelsspørgsmålet i 2012, hvor der efter aftalen skal modtages første andel af betalingen fra selvstyret. Der er på forslag til finansloven for 2013 taget højde for aftalen og etableret hjemmel til at modtage den resterende del af betalingen i 2013 og 2014.

Jeg håber, at dette har gjort *kyotomankoaftalen* mere klar.

Samarbejdsaftalen om klimaforhandlingerne

Jeg går nu videre til *samarbejdsaftalen*. Denne aftale peger fremad og skal styrke rammerne for det konstruktive samarbejde mellem regeringen og Grønland i de internationale klimaforhandlinger under FN's klimakonvention.

Der er tre overordnede formål med samarbejdsaftalen:

1. Konsultation og inddragelse af selvstyret i forhandlingsprocessen
2. Informationsadgang for selvstyret
3. Synliggørelse af Grønland i forhandlingerne

Grønland har overtaget sagsområdet klima, hvilket betyder, at selvstyret har kompetence til at fastlægge Grønlands klimapolitik.

I de internationale FN-forhandlinger deltager Grønland dog fortsat som en del af Kongeriget Danmarks forhandlingsdelegation. Det skyldes bl.a. at Grønland udenrigspolitisk er en del af Kongeriget Danmark og som sådan statsretligt ikke kan optræde som en selvstændig aktør i de internationale forhandlinger.

Rent formelt set er samarbejdsaftalen mellem regeringen og selvstyret indgået i henhold til selvstyrelovens § 13. Denne paragraf siger, at der kan fastlægges særlige samarbejdsregler vedrørende forhandlinger om folkeretlige aftaler, der har særlig betydning for Grønland.

Samarbejdsaftalen er den første af sin art, der indgås med udgangspunkt i selvstyreloven. Jeg synes det er glædeligt, at vi med aftalen har lagt et formelt fundament for et konstruktivt og tæt samarbejde om klimaforhandlingerne. Det konkrete samarbejde er allerede i gang.

Aftalen fastlægger principper for samarbejdet mellem Grønland og Danmark om klimaforhandlingerne, herunder forhold vedrørende konsultation og inddragelse i forhandlingsprocessen, deltagelse i den danske delegation i forbindelse med

EU-koordinationsmøder, samt informationsadgang og synliggørelse af Grønland i forhandlingerne.

Aftalen har som udgangspunkt ingen økonomiske implikationer for det dansk grønlandske forhold. Den vedrører alene samarbejdsrelationerne mellem Danmark og Grønland.

Jeg håber, at dette har opklaret indholdet i *samarbejdsaftalen* og at forskellen mellem de to aftaler også er blevet klarere.

Tak.